

LASTİK-İŞ

TÜRKİYE PETROL KİMYA VE LASTİK SANAYİ İŞÇİLERİ SENDİKASI
PETROLEUM CHEMICAL AND RUBBER INDUSTRY WORKERS' UNION OF TURKEY
GENEL MERKEZ | HEAD OFFICE

13.06.2025

15-16 HAZİRAN BÜYÜK İŞÇİ DİRENİŞİNİN 55. YIL DÖNÜMÜNE İLİŞKİN GENEL BAŞKANIMIZ ALAADDİN 'SARI'NIN BASIN AÇIKLAMASI

15-16 HAZİRAN'I UNUTMAYACAĞIZ!

15-16 Haziran Türkiye işçi sınıfının üretimden gelen gücünü kullanıp, haksızlıklara, adaletsizliklere ve DİSK'i yok etmek isteyenlere karşı sesini yükselttiği tarihtir!

15-16 Haziran büyük yürüyüşü, işçi ve emekçilerin kararlı ve bilinçli bir tepkisidir. DİSK'i kapatma isteklerine Türkiye işçi sınıfının bir yanıtıdır. Dönemin hükümeti, uygulamaya koyacağı ekonomik önlemlerin faturasını işçilere ve emekçilere yüklemek niyetinde idi. Sendikalar ve toplu iş sözleşmesi yasalarında değişiklik yapılarak, sendikaların ve konfederasyonların ülke çapında faaliyet gösterebilmesi için işkolunda sigortalı çalışan işçilerin en az üçte birini üye yapması koşulu getiriliyordu.

İşçiler 15 Haziran sabahı, DİSK'in kapatılmasına karşı çıkarak yürüyüşe geçti. Fabrikalar birer birer duruyor, işçiler yollara dökülüyordu. DİSK'in önderlik ettiği direnişe, Türk-İş'li ve örgütsüz işçiler de destek veriyordu. Sayıları yüz binlere ulaşan işçiler üç koldan yürüyorlardı. İzmit'ten, Gebze'den Kadıköy'e, Levent'ten Mecidiyeköy ve Taksim'e, Bakırköy'den Topkapı ve Edirnekapı'ya kadar ulaşan işçiler demokratik haklarını yok etmeye çalışanlara geçit vermiyordu. İşçileri engellemek için Kadıköy'de kurulan barikattan açılan ateş sonucunda, Yaşar Yıldırım, Mustafa Bayram ve Mehmet Gıdak adlı üç işçi kardeşimiz yaşamını yitirdi.

Dönemin siyasi iktidarı işçilerin bu büyük direnişi karşısında 16 Haziran'da sıkıyönetim ilan etti. DİSK yöneticileri tutuklanarak haklarında davalar açıldı. Bu davalar beraat ile sonuçlandı. İşçiler ve emekçiler aleyhine çıkartılan yasa da "ANAYASA'YA AYKIRI OLDUĞU" gerekçesi ile Anayasa Mahkemesi tarafından oybirliği ile iptal edildi.

İşverenlerin ve siyasal güçlerin, işçinin onurlu hak arayışına ket vurma anlayışı 1970'te olduğu gibi günümüzde de devam etmekte. Emeğin, insana yakışır bir iş arayışının mücadelesi ve karşılaşılan güçlükler geçmişten bugüne görünüşleri değişse de mevcudiyetini korumakta.

Uzun çalışma süreleri ile işçinin emeği sömürülüyor, iş sağlığı ve güvenliği tedbirlerinin hiçe sayılması ve yaşanan iş kazası kaynaklı ölümler işçilerin canının sadece birer sayıdan ibaret görüldüğünü gösteriyor.

İşçiler, özel istihdam büroları aracılığı ile, örneklerine yüzlerce yıl önceki kölelik döneminde rastlanacak şekilde güvencesiz çalıştırılıyor.

Okul sıralarında olması gereken çocukların fabrikalarda, madenlerde ve çeşitli sahalarda çalışmasının önüne geçilmiyor.

Çalışanın alım gücü enflasyon karşısında her gün eriyor ve milyonlarca emekçi açlık sınırının altında bir ücretle yaşamını sürdürüyor. Gelir dağılımındaki ve vergi yükündeki adaletsizlik zengini daha zengin, yoksulu daha da yoksul yapıyor.

Bilindiği gibi, Türkiye Devrimci İşçi Sendikaları Konfederasyonu (DİSK), işçilere tarihsel olarak uygulanan baskılara karşı direnen bir örgüt olarak 13 Şubat 1967'de kurulmuştur. Bu tarih DİSK'in resmi kuruluş tarihidir. 15-16 Haziran 1970 ise, Türkiye işçi sınıfının öz örgütü olan DİSK'e sahip çıktığı ve DİSK ile işçi sınıfının ayrılmaz bir bütün olarak kaynaştığı tarihtir. DİSK, 15-16 Haziran'lardan aldığı güçle, önüne çıkan her engeli aşmış, askeri darbelere tutuklamalara, işkencelere, işten atılmalara ve cezaevlerine karşı koyarak günümüze kadar ulaşmıştır.

15-16 Haziran büyük işçi direnişinin yıl dönümünde, direnişlerde ve çeşitli iş kazalarında kaybettiğimiz işçi kardeşlerimizi bir kez daha saygıyla anıyor; barış içinde ve demokratik bir toplumda yaşamak için ekmek ve demokrasi mücadelemizi kararlılıkla sürdüreceğimizin bilinmesini istiyoruz.

